

PREFAȚĂ:
IZVORUL TĂMĂDUIRII
TRUPEȘTI, SUFLETEȘTI
ȘI PSIHO - AFECTIVE

Prima sărbătoare după Sfintele Paști, în vinerea din Săptămâna Luminată, este numită **Izvorul Tămăduirii** sau **Izvorul cel de Viață purtător**. Sărbătoarea aceasta ne arată cum harul tămăduitor al lui Dumnezeu s- a arătat adesea, de- a lungul veacurilor, Într- o **biserică din Constantinopol** închinată Maicii Domnului. Acolo **s- au vindecat mai mulți împărați**, patriarhi, monahi și simpli credincioși, prin puterea credinței lor în milostivirea Mântuitorului și a Maicii Domnului. **Legătura dintre Vinerea Sfintelor Patimi** ale Domnului și Mântuitorului Hristos, pe de o parte, și **Vinerea sărbătorii Izvorul Tămăduirii** sau a Izvorului cel de Viață purtător, pe de altă parte, arată **puterea Bisericii ca loc de vindecare, Biserica - spațiu terapeutic, de eliberare de păcate și de suferințe**. (Pr. Arsenie; strămoșul oricărei fapte este un gând)

Maica Domnului, care în Sfânta și Marea Vineri a stat lângă Crucea lui Hristos și a văzut **rănila cuielei și coasta străpunsă** a Fiului Său, din care a ieșit **sânge și apă** (cf. Ioan 19, 34), **simboluri ale Botezului și Euharistiei**, este, tainic, icoana Bisericii în care se dobândește vindecarea prin harul tămăduitor dat ei de Hristos Cel răstignit și înviat. Dincolo de aspectele dogmatice ale lucrării Fecioarei Maria în istoria mântuirii neamului omenesc, **Izvorul Tămăduirii ne arată puterea sa harică de a înfăp-**

tui minuni cu ajutorul lui Dumnezeu, faptul că ea este Maica celor care i se încredințează pentru a- i cere ajutorul, că este Rugătoarea și Mijlocitoarea noastră înaintea lui Hristos, după cum o numește Biserica.

Această sărbătoare este o sărbătoare închinată Maicii Domnului, în **prima vineri după Înviere**. Sărbătoarea amintește de **o minune**. Împăratul Leon cel Mare, înainte de urcarea pe tron, mergând printr - o pădure, a întâlnit **un orb sărman** care își căuta drumul cu disperare și neputință. Leon l- a luat de mână ca să- l conducă, dar acesta **i- a cerut apă**. Împăratul a plecat să caute apă. **A auzit un glas** care i- a indicat locul unde va găsi apă pentru a potoli setea orbului și pentru **a- i unge ochii lipsiți de vedere**. Leon a găsit izvorul, care s- a dovedit a fi tămăduitor. Orbul și- a astâmpărat setea, dar și- a recăpătat și vederea. După ce a ajuns împărat, Leon **a ridicat în acel loc o măreață biserică**, iar cu apa izvorului s- au vindecat mulți bolnavi de- a lungul timpului, prin mila și lucrarea Maicii Domnului, care i s- a descoperit.

Au existat multe alte minuni ulterioare: Biserica ridicată de Leon se vede și azi la Constantinopole, oraș cunoscut acum ca Istanbul. Puțin mai târziu, spune legenda, chiar **împăratul Justinian**, împăratul cel mare al Bizanțului, care suferea de o boală grea, a dobândit de la izvor vindecare. Mulțumind pentru aceasta Fecioarei Maria, el a ridicat **o biserică și mai mare**. Iar în vremea urmașilor lui, izvorul și- a continuat darul de minuni. Iar după alți mulți ani, la izvor s- a arătat **un semn încă și mai mare!** Căci s- a stârnit atunci **un cutremur crunt**, iar biserica cea mare a început să se surpe cu totul, **pe mulțimea strânsă înăuntru**. S- a arătat atunci chiar Fecioara Maria, care a ținut cu mâinile Ei de aer biserica, până ce oamenii s-

au salvat toți, spune cartea cu viețile sfinților. În amintirea celui izvor miraculos de la Constantinopol, izvor ce dăinuiește și azi și mai săvârșește încă minuni, Vinerea Izvorului Tămăduirii a devenit o **sărbătoare a Maicii Domnului** - iubită ca un „Izvor” binefcător revărsat peste oameni. Maica revărsându - se peste noi, prin mijlocirea apei. Se spune că Izvorul Tămăduirii e **cea mai potrivită zi din an să- Ți sfințești fântâna sau casa**. În același fel, din anul **1858, cunoaștem minunea izvorului de la Lourdes, din Franța**. Maica Domnului i s- a arătat de câteva ori unei tinere, **Bernadette**, indicându - i să sape cu mâinile ei pământul, de acolo fășnind un izvor bogat, cu apa căruia, mai bine de o sută de ani, s- au făcut nenumărate minuni și vindecări celor ce au crezut în puterea Preacuratei Fecioare.

Izvoare tămăduitoare există multiple în România (peste 200) . Noi le menționăm doar pe cele de la Mănăstirea Dervent - Constanța; Sâmbăta de Sus și Mănăstirea Râmeț, sub altarul bisericii vechi; Care este povestea de la Dervent? Nimic mai simplu de aflat. Pereții și bolțile paraclisului fiind acoperite de picturi în frescă, ne înfățișează în registre înșiruite cronologic istoricul acestei mănăstiri. Urmărind această poveste în imagini din dreapta față și ocolind - o spre stânga, descoperim că **istoria izvorului se împletește cu cea a creștinării noastre acum două milenii, și mai târziu cu cea a mănăstirii. Parcă vedem trecând prin fața ochilor cum Apostolul Andrei ajunge și prin aceste locuri trimis de Mântuitorul. Găsind poporul strămoșilor noștri însetați de cuvântul adevărului va propovădui, iar apoi **va da cu bățul în piatră**, asemenea lui Moise odinioară.**

Alt izvor este la **Sâmbăta de Sus**. Fântâna „Izvorul Tămăduirii“, atestată documentar din secolul al XVI - lea, a adunat în jurul ei, de- a lungul timpului, multe întâmplări miraculoase și legende. Credincioșii fac adevărate pelerinaje la această fântână, a cărei apă vindecă și cele mai incurabile boli. Unul dintre călugării care au slujit la Mănăstirea Sâmbăta se spune că a făcut minuni vindecând suferinzi. **Părintele Arsenie Boca (1910 - 1989 - foto sus) socotea că boala apare în suflet și din suflet ricoșează în trup**. Mulți oameni s- au întors spre credință, după ce au fost vindecați de harul părintelui Arsenie. Au fost cazuri în care cancerul a fost vindecat pe loc, acolo, în biserică.

Și schitul din Munții Piatra Craiului este renumit pentru puterea lui tămăduitoare. Tânărul monah Ioanichie, luminat de părintele Cleopa, a refăcut bisericuța săpată în stâncă. Pe drumul către mănăstirea Colțul Chiliilor, Într- o poiană, se află și un izvor cu apă vindecătoare, ce a tămăduit o mulțime de oameni bolnavi. Credința veche de secole a zărneștenilor este că **„veneticul care soarbe cu poftă din apa cristalină a izvorului nu va uita niciodată Colțul Chiliilor, iar de are vreo boală, se va tămădui“**. Biserica din peșteră e ocrotită de Sfântul Pantelimon, patronul munților și al animalelor. Se mai spune că însuși faptul că, rezistând la slujbă în frigul din biserică, oamenii își vindecă sufletele și bolile trupești.

Nădăjduim ca și acest volum, structurat în două părți, una psihologică și alta religioasă, să devină o sursă de (i) luminare și un izvor de înțelepciune pentru cititori, dăruiind sănătate trupească și sufletească celor dornici!

Autorii